

JANUAR NR. 1 - 78

INNHOLD:

Leder: Kvitt dere med bagasjen,
Start opp maskineriet.

Ungdomskampanja

s.3-4

Artikler:

Start 8.mars gruppene nå.

s.5-6

Passive medl. i KF.

s.6

KF's landsmøte

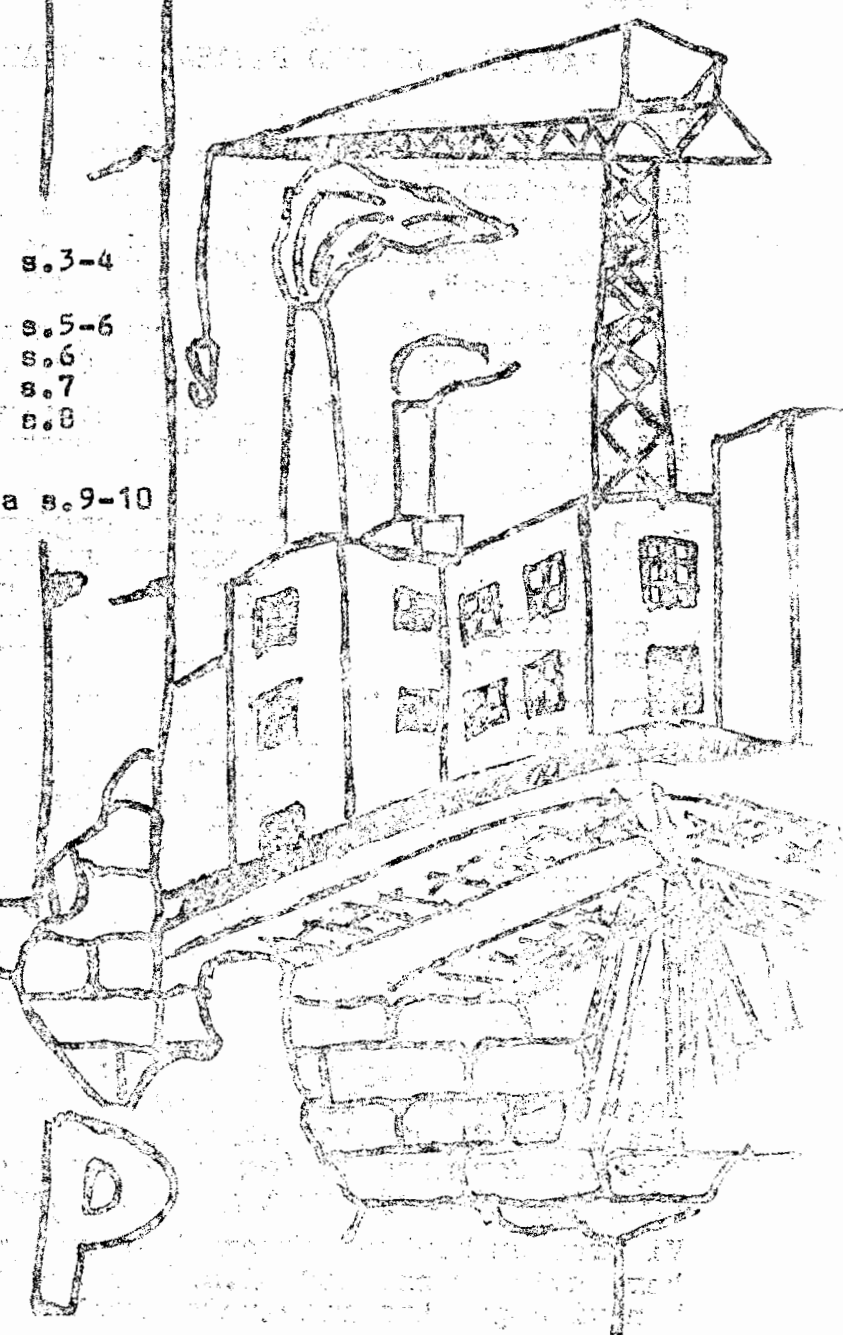
s.7

Oktobervirkosomheten

s.8

Sett:

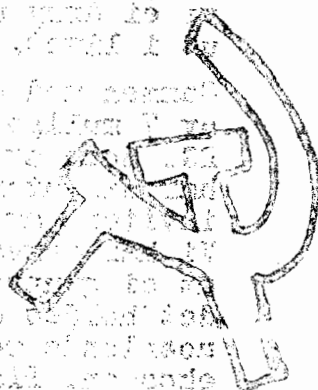
Styrk klassekampen på landsbygda s.9-10

KAMP

OG

SEIER

LEDER:

"KVITT DERE MED BAGASJEN - START OPP MASKINERIET!"

Dette var formann Mao's parole til KKP i april 1944. Han pekte på forskjellige former for bagasje som tynga de kinesiske kommunistene og isolerte dem fra massene. "En forutsetning for å opprettholde nær kontakt med massene og gjøre større feil er å granske bagasjen sin, kvitte seg med den og frigjøre bevisstheten", sier Mao i den samme artikkelen.

Vi har første fase i årsplanen bak oss. Kanskje, hvilken årsplan bagasje er det vi drar på i årsplanarbeidet?

Det er en god del feilaktige ideer ute og går som hindrer oss i å gjøre gjennombrudd i ungdomskampanjen. I flere lag står det motsigelse på:

- Om det er rett å prioritere ungdommen foran f.eks. faglig arbeid. Her fins det nok av internt og eksternt materiale å studere for den som tviler på at ungdomskampanja er riktig og nødvendig. Sett dere ned og studer, og kom dere ut blant ungdommen, så vil erfaringene overbevise dere!
- Om partilaget kan jobbe med ungdom. De som mener at vi ikke kan det, trekker fram uttrykk som "generasjonsklyften" og liknende som grunn. Fins det noen slik kluft, så må dere leite etter den i deres eget hus. Andre steder fins den ikke. Slike forestillinger er typisk "bagasje".
- Om ungdommen er hardest undertrykt på skolen (og ikke i fritida, og om det er rett å gå løs på karakterer og eksamen.
- Om vi kan sette igang aksjoner uten omfattende og langvarige undersøkelser forut, Kanskje, fins det noe vi lærer mer av enn en godt planlagt og gjennomført aksjon?

Situasjonen i ungdomsarbeidet nå er preget av at bare 1/3 av laga jobber med eller har planer om arbeid på skolene. Og det store flertallet strever med å overvinne baktungheten, frykten for massene (og især for ungdommen) og komme seg ut på gate, få aksjoner i gang, få sett massene i bevegelse.

Vi tror et konkret eksempel bedre enn noe annet viser at om vi bare kvitter oss med bl.a. den bagasjen vi har nevnt foran, kan vi oppnå bra resultater raskt. Vi lar ei avdeling få ordet:

"Vi fikk et utvalgt ungdomsskole hvor vi skulle drive fram aksjoner, og det blei brevd konkrete resultater. I praksis fikk vi ei drey uke til å sette den "nye" linja for ungdomskampanja ut i livet. Følgende har skjedd:

Sammen med noen RUere har vi vært på skolen 5 dager i storefrå av 7 mulige og delt ut et temmelig stort antall løpesedler RG. Noen av oss har blitt invitert inn i klasser hele timer og har diskutert karakterer/eksamen der. En av oss har blitt invitert av flere klasser til å holde lydbildeforedrag om Kina. Vi har vervet en 9.klassing til RU og målet er å ha 1000 ut ei gruppe som er innretta på denne skolen. I denne uka skal det holdes et møte med så mange som mulig av elevene som er noenlunde mot eller interesserte i å diskutere karakterer og eksamen. Planen vår er en aksjonsuke på skolen med bl.a. løpeseddel laga spes. for skolen som skal deles ut til spilling av ei progressiv gruppe. Her skal vi sette inn en "her" av folk både utafra og fra skolen til å gå rundt og diskutere med folk. Forslag om en skolekonferanse e.l. der emnet blir utdypa. Evt. og skolekonferanse av karakterer.

Det er klart at aksjonene våre har hatt øver betydning, noe som bl.a. vises ved masse diskusjon elevene imellom og at elever spør etter oss når andre av oss kommer.

Dennerunden har betydd at vi har kasta av oss den byråkratiske stilen i arbeidet og gått rett på sak. Vi har vært dristige og skaffa oss mange venner og et stort omkønd på kort tid. Samtidig tror jeg vi har fått et nye mer konkret inntrykk av at ungdommer flest er bra og progressive."

Kamerater, hvilken bagasje er det som hindrer dere i å sette liknende saker i øving? Sett søkelyset på den, kast den av dere, sett maskineriet i gang!

Desverre fine det litt mer bagasje: Byråkratiet. Nesten alle avdelingene har tatt kampen opp mot det og tatt det alvorlig, og satt i verk tiltak. Bekjemp motevoldet, bedre møteforberedelser, styrka ansvarfordeling, fadderordning for nye medlemmer, langsiktig planlegging (flere måneder), internavis for laget, osv. Dette er bra, det viser at vi har kommet et stykke på veg. Men disse tiltaka utgjør "bare den teknisk-administrative side ved dette store problemet. Byråkratiet er et spørsmål om syn på verden: Det er ei form for tenking, og handling som gjør ugagn mot interossene til folket. De ideene som ligger bak, er idealistiske, anti-marxistiske og reaksjonære. For å ødelægge byråkratiet er det derfor først og fremst nødvendig og helt uunnagelig å føre har d politisk og ideologisk kamp mot den." (Historia til APA, s. 445.)

Rett søkelyset mot grunnlaget for byråkratiet, grip ondat ved de tre rettene, bruk moteden med kritikk og sjelkritikk, og husk at hovedmetoden for å bekjempe byråkratiet er kritikk mot nederfra. Vær dristig i å få fram kritikk fra ungdomslage og fra massene!

Til slutt: Det er mange sikler i gang. Men likevel er det ikke noe driv over vervearbeidet! Er det noe vits å kjøre sikler om vi ikke verver fra dem? Ikke særlig mye. Her ligger det nok nye tungende bagasje omå som vi ikke har klart å sette søkelyset skarpt på. Det er en viktig oppgave for verveansvarlig å påpeke denne bagasjen slik at hele laget kan kaste den av seg.

FRAN FOR EN SEIERRIK UNGDOMSKAMPAJNE!
RYKK BYRÅKRATIET OPP MED ROTA!
FYLL REKKENE MED MANGE NYE, ERISKE KADRE!
HA TILLIT TIL MASSENE - HA TILLIT TIL PARTIET!

GOOMS KAMPANJA - MOT KARAKTERER

SKOLEN UNDER BORGERSKAPET - KUNNSKAPER, "TRIVSEL" OG KARAKTERER
Hovedoppgava for partiet i vår er ungdommen. Siden all ungdom går gjennom en obligatorisk 9-årig grunnskole, og svært mye ungdom fortsetter på skole ett eller flere år dette, er det viktig at vi ser litt på hva skolen gjør med ungdommen, hvordan ungdommen blir formet, og hvilke midler skolen bruker i denne formingsprosessen.

Først litt om skolens funksjon under borgerdiktaturet: Slik jeg ser det er oppgava todelt. For det første skal den gi ungdommen bestemte kunnskaper og holdninger, og for det andre skal den være en oppbevaringsplass for ungdom som ellers ville vært uten arbeid fordi borgerskapet og staten hans har funnet ut at dette er mest lønnsomt.

De kunnskapene ungdommen får, er bestemt i læreplaner og bøker som er godkjent av Staten. Noen av kunnskapene er nyttige for all ungdom, også ungdommen fra arbeiderklassen, sjøl om hele innrettinga av undervisninga er tilpasset ungdommen fra borgerskapet. Jeg tenker da særlig på matematikk, fysikk, biologi, fremmedspråk og kroppssving. Annen kunnskap, særlig den som vi kan samle under navnet "samfunnsfag", er så belastet av borgerlig ideologi at arbeiderungdommen og også ungdommen fra småborgerskapet må få en motvekt gjennom det politiske arbeidet vi driver. Her ligger en svær utfordring for oss. Skolen gir altså både nyttig og garen kunnskap, men hovedsida er etter min mening at det meste av den kunnskapen skolen gir, er nyttig. Det er derfor viktig å propagandere SKOLE for progressiv ungdom. Det ikke å gå på skole og skaffe seg kunnskaper, er reaksjonært, og det å søke om ulike former for "utpløssing i arbeidslivet" er rein flukt. Ungdom som ikke trives på skolen må søke sammen med annen ungdom som er i samme situasjon og sammen må de kjempe, ikke om retten til å bli fritatt, men om retten til å få en skole som er slik de sjøl vil ha den.

Men dette kan bli en hard kamp, for innafor skolen finnes det ikke mange allierte for ungdommen. Lærerne er klassemessig småborgere, og de er satt under et svært press fra borgerskapet som med lova i handa stiller krav om en undervisning som er tilpasset nettopp borgerskapets ungdom. Og lærerne protesterer sjelden mot dette presset, fordi de sjøl fullt ut aksepterer floskler som "kristen og moralsk oppseding", "gagns menneske", "toleranse" osv. For å møte dette presset må partiet ta skritt til å få oppretta RU-grupper ved alle skoler, og det som er av

progressive lærere, må få all mulig støtte av partiet.

Men sjøl om skolen gir nyttig kunnskap, blir og ungdommen undertrykt på skolen gjennom stivbeinte reaksjonære ordensreglementer, karakterer og eksamener som blir brukt til å splitte elevene og til å tvinge dem til å lære også slit stoff som de ikke har noen interesse av eller bruk for. Mesteparten av ungdommen er derfor imot karakterene, men de færreste tror det er mulig å drive skole uten karakterer. Slik sett må det være en viktig oppgave for oss å fortelle dem at det er mulig å drive en karakter- og eksamensfri skole. Men spørsmålet om karakterer har og ei anna side: Jeg sa i sted at lærerne tilhører småborgerskapet og i første rekke tar seg av ungdommen fra borgerskapet og det øverste laget av småborgerskapet. Men samtidig har de som småborgerlige karrierister ambisjoner i retning av å få flest mulig N'er i sin klasse. Altså blir de tvunget til også å ta hensyn til ungene fra arbeiderklassen i undervisninga for at det ikke skal bli for mange Ng på karakterestatistikken. På denne måten virker karakterene som en slags garanti for også arbeiderungdommen får et minimum av kunnskap.

Jeg mener denne motsigelsen er viktig å få diskutert: På den ene side virker karakterene undertrykkende på ungdommen og hindrer dem i sjøl å velge slikt lærestoff som de har bruk for. På den andre side er karakterene en spinkel garanti mot at lærerne 100 % kan rette inn undervisninga mot borgerungdommen og glemme arbeiderungdommen som kan tegne og pusle seg gjennom ni år, om de da ikke foretrekker å bli utplassert før fullgått skoletid.

LÆRER.

8. MARS

5

8. MARS

START 8.MARSGRUPPENE NÅ :

8. mars 77 var et steg framover sett i forhold til 76, men det store gjennombruddet i mobiliseringsarbeidet kom ikke. Det viktige i vårt mål med togene er å isolere revisjonsinstansene ved å vinne de brede lag av massene til 8. marskom.

tog. Til dette trenger vi en smidig taktikk, som forutsetter at vi kjemper mot byråkrati og sektarisme.

8. MARSKOM. HAR ET EGENT DEMOKRATISK LIV.

8. Mars kom. må ikke bli et underbruk av partiet eller KP, at KP styrer 8. marsbevegelsen. Slik at alt blir bestemt i KP og ikke i 8. marskom. Disse kom. skal diskutere politikken med retningslinjer fra hovedkom. for 8. mars, fatte sjølstendige vedtak og HA EN EGEN ØKONOMI. Dette står derfor i motsetning til hvordan vi gjorde det i fjor. Da fremla vi et ferdig grunnlag som ikke kunne bli reelt diskutert i 8. marskom. Vi tenker oss derfor en slik ramme for arbeidet:

HVORDAN SKAL VI JOBBE?

Diskusjonsgrunnlaget tas opp på første gruppemøte hvor man også begynner å arbeide med mobiliseringsplaner og lokale paroler. Et internt summert opp disse gruppemøtene og innkalles til dannelse av hovedkom. for 8. mars. Hovedkom. blir valgt, og et diskusjonsforslag med lokale paroler spres. På dette grunnlaget inngås forhandlinger med eventuelle andre kvinneorg. Disse kan sjølsagt også bli med i arbeidet eller i hovedkom. Hovedkom. må også legge opp til forhandlingene med disse org. Når alle diskusjoner og forhandlinger er ferdige stemmes så parolene inn med flertall på et møte for 8. marskom. Dette blir det endelige grunnlaget for toget. Vi må ikke være redd for å gå bredt ut, men lytte til massene la motsigelsene komme fram og blønstre for å utvikle arbeidet. Samtidig skal vi heller ikke være redd for å

diskutere politiske uenigheter. HVA ER EN SMIDIG TAKTIKK?

En smidig taktikk er ikke å selge parologrunnlaget vårt til høystbydende. Taktikken må bli forskjellig fra sted til sted og i forhold til de org. vi skal forhandle med. Vi må være villige til å kutte en hovedparole til fordel for enhet med en kvinneorganisasjon.

La oss foreksempel tenke oss en forhandling med et husmorlag. Vi må da på forhånd bestemme oss for oks. å starte med å stå på hele grunnlaget, dersom det ikke går foreslår vi reservasjonssrett og til sist må vi kanskje kutte en av parolene fra hovedgrunnlaget vårt. Vi må derfor på forhånd bestemme hva vi kan få på, kanskje også gjennom undersøkelser på hva de eventuelt vil være uenig i. Partifraksjonen får her en viktig politisk oppgave i at de må forberede taktikken til hovedkomiteen. Kanskje vil husmorlaget si at Vi vil være med dersom vi kutter parolen Forby Norsk Front, eller parolen om støtte til frigjøringsbevegelsene. Vi må da ta stilling til om enheten med husmorlaget er viktigere enn å sette med i hovedgrunnlaget vårt. Dersom vi oppnår enhet med husmorlaget, Brød og Roser osv. er det også viktig å propagandere disse oks. videre. Det er også viktig å utvikle lokale parolene i komiteene og presisere at også husmorlaget kan lage paroler. De skal selvsagt ikke stride mot det politiske grunnlaget vårt. En parole om rett til husmorlønn vil vi ikke ha med, men det er ok med en parole om krav om frks. skikkelig pensjon til husmødre. Det som også er viktig å sikre er at disse forhandlingene ikke blir holdt uten medl av 8. mars kom. viten altså sikre demokratiet i fronten.

START GRUPPENE:

Vårt første mål nå er derfor å få igang lokalgruppene, disk. grunnlaget, legge planer, lage kultur. Husk at det er nok med å være enige i en ting for å kunne være med.

REKRUTTERINGA

Rekrutteringa har vært hovedoppgava til nå. Et er derfor viktig å huske at KF gruppa fortsatt må ha ansvarlig for dette, at det blir lagt en plan slik at fronten er en virkelighet 8. mars.

Kvinneansvarlig

PASSIVE MEDLEMMER I KF.

I et nummer av KOS ble det oppfordret til å komme med meninger om passive medlemmer i KF.

Jeg mener at de passive medlemmene er en viktig del av KF. Før jeg går videre vil jeg presisere hva jeg mener med ordene passiv og aktiv: Aktiv-en som er ned på å drive en KF gruppe, går jevnlig på møtene og deltar jevnlig i massearbeid og er aktiv i KFS framskritt og arbeid. Passiv-en som er interessert i KFS arbeid, men som av forskjellige grunner ikke vil eller kan delta som aktivist, men går kanskje i demonstrasjoner arrangert av KF, skriver under på underskriftslistor, gir økonomisk støtte o.l.

Sjøl er jeg medlem av fire forskjellige fronter, og har kun hatt tid til å jobbe som aktivist innen en front. Men jeg mener det har stor betydning for mitt politiske arbeid å motta interne tidsskrifter og øksterne blad fra disse andre frontene/sambanda.

Det er etter min mening politisk holt uforvarlig å være aktivist i flere fronter samtidig, det er en linje som saboterer det politiske arbeidet. Her i distriktet har vi Chilekomiteen og Streikestøttekomiteen som gode eksempler. (både ligger nede, hvis ikke så skjuler dem seg godt) Hvis en kun skal ha aktive medlemmer i KF, vil det føre til at alle progressive kvinner/jenter som er interessert i kvinnepolitikk blir KF aktivister og alle progressive menn driver med alt annet (B. Verden, streikestøtte, Pal.komm., Chilekomm., miljø, osv.) Derfor bør KF ta alle interesserte opp som medlemmer og aktivisere dem som aktiviseres kan. Og la alle medlemmer delta i interne diskusjoner i de interne skrifter.

Abraham

Et vellykka LM blei avholdt i slutten av november. Det gav oss en dypere forståelse for hvorfor kvinner trenger særegen organisering, og det gav oss entusiasme og ny giv.

På forrige LM blei det ført kamp mot borgelige linjer i kvinnebevegelsen, et nødvendig og viktig oppgjør, men som førte til overslag: Vi reduserte kvinneundertrykkinga til å gjelde kun den økonomiske undertrykkinga. Følgelig var det bare den økonomiske kampen som betydde noe i kvinnekampen, og fordi arbeiderklassens kvinner er hardest undertrykt slo vi over til å betrakte bare dem som ofre for kvinneundertrykkinga. Vi snakker om at kvinner er dobbelt undertrykt, men i praksis var det nesten bare klasseundertrykkinga vi la vekt på og har dermed hatt dårlig grep om hvordan kvinner er spesielt undertrykt som kjønn.

LM i år tok et kraftig oppgjør med denne feilen. Det gav oss en bedre forståelse av hva det egentlig vil si at vi som kvinner er spesielt undertrykt, at nettopp denne undertrykkinga gjør oss tilbakeliggende. F.eks....: De fleste norske kvinner er i dag husmødre. Vi har ingen politikk som de kan oppleve som deres. Mange husmødre er redde for oss KF'ere, fordi de opplever at vi sier: Bare kom dere i jobb så blir det mye bedre. Mange ønsker jobb, men mange tør ikke engang å tenke tanken med sine små unger og evt. dobbelt arbeid. Vi skjønner hvorfor retten til arbeid og gratis daghjem til alle barn, er sentrale kvinnekrev, men mange blir skremt av det. Derfor må vi også reise husmødrenes krav i den situasjonen de er i idag, og ta opp hvordan de er undertrykt som kvinner og husmødre - ha en politikk for det - treffe dem hjemme -, der de er. Da blir også de med i kampen på sitt grunnlag og de vil også etterhvert forstå. Eller eks. fra jentene på lærestedene som nærmest har opplevd at de måtte kjempe kampen for andre, ikke for seg sjøl - som var privilegerte; men som nå har tatt opp de utallige måtene også studentjenter blir undertrykt på: stor prosent som slutter å studere, "sjekkestilen", usikker økonomi og arbeidsmuligheter, mangel på daghjem o.s.v. Det er et eks. på særegen undertrykking. Krav disse jentene har hatt som bare er blitt neglisjert fordi ikke vi har skjont og sett at undertrykkinga slår ut på tusen forskjellige måter. Vi har nærmest sett på oss sjøl som heve over den særegne undertrykkinga - vi har ment at fronten ikke er til for dem som f.eks. er sminka og "damete" - som ønsker å snakke om hvordan hun blir undertrykt i hjemmet. Vi har nå skjont at vi har satt et skarpt skille mellom oss i og den utafør fronten og også mellom de aktive og de "passive" (el. tilbakeliggende) i fronten. Vi har ført en politikk som hindrer kvinnene i å komme til KF, - som holder dem utafør og som skyver kvinnene ut igjen av KF.

LM slo fast at for å få kvinnene med oss må de få være med ut fra sitt nivå og sine muligheter. - la dem få slippe til, møte dem der de er. Vi må gå bredt ut, og føre kampen på mange ulike områder og nivåer. Vi må være en ikke bare for "de mobiliserte", men også en org. som mobiliserer til kamp.

LM hadde virkelig gjennombrudd på dette med å organisere kvinnene på ulike nivåer. At vi tidligere ikke har lagt vekt på at vi alle skal vinne erfaringer, sjøltillit og styrke gjennom organiseringa og gjennom kampen vi fører mot kv.undertrykkinga. Vi har også innsett at det er en viktig oppgave å org. alle de kvinnene som reagerer, protesterer og gjør opprør. Oppsplittinga og den individuelle protesten blandt kvinner er nettopp et utslag av kv.undertrykking, jfr. "Kvinne er kvinne verst", -at kvinnene ikke kan samarbeide og holde sammen. Derfor blir organiseringa i seg sjøl et slag moy kvinneundertrykkinga og dermed en kampoppgave for KF. Derfor er nettopp rekrutteringskampanja en riktig korrigeringsmetode, fordi den har som mål å org. flest mulig kvinner i KF, men dette er igjen avhengig av at vi tar skikkelig kamp og oppgjør med de feila vi har hatt ogsom sitter dypt. For sjøl om vi reiser kamper og aksjoner og blir optimistiske - kan det lett bli frustrasjon hvis vi ikke får med alle de kvinnene vi kommer i kontakt med sånn med en gang. Vi må virkelig kjempe for målsettinga vår som nå er 3-dobling innen 8.mars. Dette ble vedtatt under stor applaus på landsmøtet.